

АНОТАЦІЯ

Вельмисєва І. В. Правовий режим санітарно-захисних зон в Україні. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 Право зі спеціальності 081 Право. – Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. – Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Івано-Франківськ, 2024.

Дисертація присвячена з'ясуванню поняття, порядку створення та функціонування санітарно-захисних зон в Україні, змісту і особливостей їх правового режиму, а також формуванні на цій основі пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства України.

У роботі на основі аналізу, узагальнення та систематизації нормативних і доктринальних підходів запропоновано авторські визначення базових категорій – «санітарно-захисна зона», «правовий режим санітарно-захисних зон», «обмежень прав на землі (земельні ділянки) санітарно-захисних зон».

Доведено можливість аналізу сутності санітарно-захисних зон у чотирьох аспектах: 1) як одну із вимог і заходів в системі нормативно-правового регулювання охорони атмосферного повітря; 2) як підставу обмеження прав на землю; 3) як один із засобів забезпечення екологічної безпеки при планування і будівництві об'єктів, організації і забудові територій; 4) як конкретизацію загальних вимог екологічної безпеки щодо окремих видів господарської діяльності.

Обґрунтовано, що особливостями правового режиму санітарно-захисних зон є: розгалужене різнорівневе нормативно-правове регулювання санітарно-захисних зон у нормативно-правових актах різної юридичної сили; комплексний характер правового режиму санітарно-захисних зон, що представлений актами екологічного, земельного, санітарного, господарського, містобудівного законодавства України; особлива цільова спрямованість, що визначає зміст конкретних правових приписів, а саме – мінімізація негативного антропогенного впливу на довкілля, людину, прилеглі території

тощо; особливий зміст, структура правового режиму санітарно-захисних зон, які знаходять своє відображення в поєднанні правових засобів (дозволів, заборон, обмежень), що забезпечують збалансування господарських інтересів суб'єктів та публічних екологічних інтересів суспільства і кожного громадянина.

Аналіз нормативно-закріпленого порядку встановлення та організації санітарно-захисних зон дав можливість виокремити ключові умови, фактори, що визначають розміри та вимоги до встановлення нормативної і фактичної санітарно-захисної зони. В роботі узагальнено перелік об'єктів, навколо яких встановлюються санітарно-захисні зони, та запропонований їх поділ на дві групи: 1) промислові підприємства; 2) інші об'єкти, які не пов'язані із виробництвом, однак впливають чи можуть впливати негативно на стан довкілля та здоров'я населення. Нормативні розміри санітарно-захисних зон визначаються, насамперед, на підставі санітарної класифікації підприємств, виробництв та споруд. На встановлення фактичної санітарно-захисної зони впливають багато факторів, серед яких особливе значення має розробка і моніторинг дотримання екологічних нормативів, зокрема, нормативів гранично допустимих викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Проект організації санітарно-захисної зони розробляється в комплексі з проектом будівництва (реконструкції) підприємства. Системний аналіз нормативних приписів привів до висновку, що цей проект може бути: 1) складовою звіту з оцінки впливу на довкілля, якщо об'єкт може мати значний вплив на довкілля і підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»; 2) окремим розділом «Оцінка впливу на навколишнє середовище – ОВНС» у складі проектної документації на будівництво (реконструкцію, технічне переоснащення, розширення, перепрофілювання, ліквідацію) об'єкта, якщо процедура оцінки впливу на довкілля до нього не застосовується. Крім того, проект може розроблятися і затверджуватися окремо, у випадках необхідності визначення розмірів санітарно-захисних зон діючих підприємств (на жаль, не всі з них

мають належно оформлену санітарно-захисну зону), або у випадках коригування її розмірів (як правило, зменшення).

У роботі висновується, що законодавче регулювання правового режиму земель санітарно-захисних зон на сьогодні не має уніфікованого (кодифікованого) характеру та здійснюється значною кількістю виданих у різний час нормативно-правових актів екологічного, земельного, санітарного, містобудівного та іншого законодавства, серед яких значна кількість є підзаконними актами. Нормативно-правові акти, що визначають правовий режим санітарно-захисних зон поділяються на дві основні групи:

- нормативно-правові акти загального характеру, що регламентують правовий режим санітарно-захисних зон в цілому (Земельний кодекс України як основний законодавчий акт з досліджуваних питань, Закон України «Про охорону атмосферного повітря», Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів», «Правила утримання зелених насаджень у населених пунктах України» та ін.).

- нормативно-правові акти спеціального характеру, що визначають особливості створення та функціонування санітарно-захисних зон навкруг окремих видів режимоутворюючих об'єктів (об'єктів енергетики; ядерних установок та об'єктів поводження з радіоактивними відходами; атомних електростанцій).

На основі системного аналізу законодавчих актів обґрунтовано, що встановлення санітарно-захисної зони навколо певного режимоутворюючого об'єкта, що впливає або потенційно може шкідливо впливати на довкілля та здоров'я людей, відбувається на відповідній території, визначеній відповідно до існуючих нормативів або фактичних показників та охоплює ті землі (земельні ділянки), які повністю чи частково опинилися у межах відповідної санітарно-захисної зони; для таких земель (земельних ділянок) встановлюється спеціальний правовий режим, який має обмежувальний

характер, оскільки передбачає встановлення обмежень щодо використання тих земель (земельних ділянок).

Обмеження прав на землі санітарно-захисних зон є окремим видом обмежень прав на землі, що встановлені із метою захисту навколишнього природного середовища та населення від негативного впливу промислових об'єктів. За своїм функціональним призначенням вони належать до групи «обмежень прав на землю в межах зон з особливими умовами землекористування».

Виходячи з того, що найбільш ефективним різновидом контролю за дотриманням правового режиму санітарно-захисних зон є державний контроль, вказується, що здійснення ефективного державного контролю за дотриманням правового режиму санітарно-захисних зон об'єктивно потребує чіткого розмежування компетенції та функцій контролюючих органів, усунення дублювання їх повноважень, а також взаємоузгодженості здійснюваних ними заходів.

Проведене дослідження підтвердило, що найбільш ефективною формою захисту екологічних прав громадян у випадках порушень правового режиму санітарно-захисних зон є судова форма захисту. В роботі виокремлено основні правові способи захисту екологічних прав, а саме: повернення самовільно зайнятих земельних ділянок; припинення порушення в рамках вимог санітарного законодавства; обмеження або зупинення діяльності підприємств і об'єктів, якщо їх експлуатація здійснюється з порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища; оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, що порушують законодавство про створення та функціонування санітарно-захисних зон.

На основі проведеного дослідження сформульовано теоретичні висновки і пропозиції щодо вдосконалення норм чинного законодавства:

вперше:

1) доведено розуміння сутності (правової природи) санітарно-захисних зон у чотирьох аспектах: 1) як одну із вимог і заходів в системі нормативно-правового регулювання охорони атмосферного повітря; 2) як підставу обмеження прав на землю; 3) як один із засобів забезпечення екологічної безпеки при планування і будівництві об'єктів, організації і забудові територій; 4) як конкретизацію загальних вимог екологічної безпеки щодо окремих видів господарської діяльності;

2) запропоновано розуміння поняття «правовий режим санітарно-захисних зон» як особливий порядок регулювання суспільних відносин, що виникають із створенням, організацією та функціонуванням санітарно-захисних зон за допомогою взаємопов'язаних між собою правових засобів;

3) розкрито особливості правового режиму санітарно-захисних зон, що визначаються розгалуженим різнорівневим закріпленням у нормативно-правових актах різної юридичної сили; комплексним характером, що представлений актами екологічного, земельного, санітарного, господарського, містобудівного законодавства України; особливою цільовою спрямованістю; особливим змістом, в якому поєднані різні правові засоби (дозволи, заборони, обмеження) при переважанні приписів-заборон;

4) здійснено розмежування та деталізацію процедур встановлення санітарно-захисних зон у випадках: 1) будівництва (реконструкції) об'єктів (проект санітарно-захисної зони може бути складовою звіту з оцінки впливу на довкілля або окремим розділом «Оцінка впливу на навколишнє середовище – ОВНС» у складі загальної проектної документації); 2) оформлення та затвердження розмірів санітарно-захисних зон діючих об'єктів або коригування розмірів встановлених санітарно-захисних зон;

5) аргументовано необхідність закріпити у законодавстві положення, згідно яких дотримання положень законодавства про правовий режим санітарно-захисних зон є самостійним об'єктом екологічного контролю (нагляду);

удосконалено:

б) поняття «санітарно-захисна зона» та запропоновано її визначення як території з особливим режимом використання, земельна ділянка (смуга землі) навколо потенційно небезпечного об'єкта, котрий є джерелом негативного впливу на середовище перебування людини, і встановлюється з метою зменшення цього впливу на людей та довкілля, суміжні землі, інші природні об'єкти, запобігання заподіяння шкоди здоров'ю населення, в межах якої діють обмеження, визначені законодавством;

7) поняття «обмежень прав на землі (земельні ділянки) санітарно-захисних зон» як системи встановлених законодавством заборон і зобов'язання, які визначають дозволені межі землекористування у санітарно-захисних зонах, а також аргументацію щодо розуміння їх природи як обмежень публічно-правового характеру;

8) положення щодо нормативного регулювання правового режиму земель санітарно-захисних зон, а саме:

- обґрунтовано пропозиції щодо внесення змін до ст. 114 Земельного кодексу України шляхом уточнення функціонального призначення санітарно-захисних зон та змісту обмежень, які в них встановлюються;

- обґрунтовано доцільність оновлення Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів в частині розробки проектів санітарно-захисних зон у випадку будівництва (реконструкції) об'єкта (з урахуванням процедури оцінки впливу на довкілля) та коригування їх розмірів (з урахуванням деталізації етапів та відповідальних суб'єктів);

- обґрунтовано необхідність законодавчого закріплення деталізованого порядку видачі приписів та вимог щодо усунення порушень законодавства про охорону довкілля, а також порядку обмеження (припинення) господарської діяльності у разі неусунення таких порушень;

набули подальшого розвитку:

9) виокремлення системи функцій санітарно-захисних зон: запобіжна (недопущення, мінімізація негативного антропогенного впливу на людину, прилеглі території, суміжні земельні ділянки); соціально-екологічна (захист

людини, її життєдіяльності від наслідків функціонування будь-якого об'єкта, який є джерелом несприятливого впливу шляхом створення естетичного бар'єру між ними і житловими зонами); економічна (забезпечення безперервної господарської діяльності об'єктів, навколо яких створюються санітарно-захисні зони); контрольна (забезпечення дотримання законодавчо встановлених нормативів гранично-допустимих викидів та інших рівнів шкідливого впливу на атмосферне повітря);

10) обґрунтування правових аспектів відображення санітарно-захисних зон у процедурі зонування територій та містобудівній діяльності загалом, а саме обов'язковість включення їх в склад виробничої зони та недопустимість визнання санітарно-захисних зон частиною житлової зони на підставі того, що на них розміщені існуючі житлові будівлі та присадибні ділянки;

11) систематизація критеріїв (небезпечності чи шкідливості негативних впливів, виду об'єкта, його технологічної спрямованості, потужності, інтенсивності діяльності та дотримання ним екологічних нормативів) і факторів (природних, екологічних, економічних, функціонально-планувальних, інформаційних, правових), що впливають на розмір санітарно-захисних зон, що, своєю чергою, дозволило виокремити дві групи об'єктів навколо яких встановлюються санітарно-захисні зони: промислові підприємства та інші об'єкти, які не пов'язані із виробництвом промислової продукції;

12) обґрунтування необхідності створення єдиного центрального органу виконавчої влади щодо реалізації державної політики щодо здійснення державного екологічного нагляду (контролю) (Державної природоохоронної служби) із збереженням (у відповідній частині) повноважень щодо здійснення екологічного контролю за органами місцевого самоврядування.

Ключові слова: санітарно-захисні зони, екологічна безпека, забезпечення екологічної безпеки, земельні правовідносини, правовий режим земель, землекористування, обмеження прав, просторове планування, забудова територій, зонування територій, екологічні права, право на безпечне для життя

і здоров'я довкілля, конфлікт інтересів, судовий захист права на безпечне довкілля.

SUMMARY

Velmysieva I.V. Legal regime of sanitary protection zones in Ukraine. – Qualifying scientific work on manuscript rights.

Dissertation for obtaining the degree of the Doctor of Philosophy in the field of knowledge 08 Law, specialty 081 Law. – Vasyl Stefanyk Precarpathian National University. – Vasyl Stefanyk Precarpathian National University. Ivano-Frankivsk, 2024.

The dissertation is dedicated to clarifying the concept, order of creation and functioning of sanitary protection zones in Ukraine, the content and features of their legal regime, as well as the formation of proposals on the basis of this to improve the current legislation of Ukraine.

In the work based on the analysis, generalization and systematization of normative and doctrinal approaches, the author's definitions of the basic categories - «sanitary protection zones», «legal regime of sanitary protection zones», «restrictions of rights to land (land plots) of sanitary protection zones» are proposed.

The possibility of analyzing the essence of sanitary protection zones in four aspects has been proven: 1) as one of the requirements and measures in the system of normative and legal regulation of atmospheric air protection; 2) as a basis for limiting the rights to land; 3) as one of the means of ensuring environmental safety during the planning and construction of objects, organization and development of territories; 4) as a specification of general environmental safety requirements for certain types of economic activity.

It is substantiated that the peculiarities of the legal regime of sanitary protection zones are: extensive multi-level normative and legal regulation of sanitary protection zones in regulatory acts of different legal force; the complex nature of the legal regime of sanitary protection zones, which is represented by acts of environmental, land, sanitary, economic, urban planning legislation of Ukraine;

special target orientation, which determines the content of specific legal provision, namely, minimization of negative anthropogenic impact on the environment, people, adjacent territories, etc.; special content, structure of the legal regime of sanitary protection zones, which are reflected in a combination of legal means (permits, prohibitions, restrictions) that ensure the balancing of economic interests of subjects and public ecological interests of society and every citizen.

The analysis of the regulatory procedure for the arrangement and organization of sanitary protection zones made it possible to single out the key conditions, factors that determine the size and requirements for the establishment of a normative and actual sanitary protection zone. The work summarizes the list of objects around which sanitary protection zones are created, and their proposed division into two groups: 1) industrial enterprises; 2) other objects that are not related to production, but affect or may have a negative impact on the state of the environment and the health of the population. The normative dimensions of sanitary protection zones are determined, first of all, on the basis of the sanitary classification of enterprises, productions and facilities. The establishment of the actual sanitary protection zone is influenced by many factors, among which the development and monitoring of compliance with environmental standards, in particular, standards of maximum permissible emissions of pollutants into atmospheric air, are of particular importance.

The project of the organization of the sanitary protection zone is developed in conjunction with the construction (reconstruction) project of the enterprise. Systematic analysis of regulations led to the conclusion that this project can be: 1) a component of an environmental impact assessment report, if the object may have a significant impact on the environment and is subject to an environmental impact assessment in accordance with the Law of Ukraine «On Environmental Impact Assessment»; 2) a separate section of «Environmental Impact Assessment - EIA» in the project documentation for the construction (reconstruction, technical re-equipment, expansion, repurposing, liquidation) of the object, if the environmental impact assessment procedure is not applied to it. In addition, the project can be

developed and approved separately, in cases where it is necessary to determine the size of sanitary protection zones of operating enterprises (unfortunately, not all of them have a properly designed sanitary protection zone), or in cases of adjusting its size (as a rule, reduction).

The work concludes that the legislative regulation of the legal regime of lands in sanitary protection zones today does not have a unified (codified) nature and is carried out by a significant number of normative and legal acts of environmental, land, sanitary, urban planning and other legislation issued at different times, among which a significant number are by-laws. Normative legal acts defining the legal regime of sanitary protection zones are divided into two main groups:

- normative and legal acts of a general nature, which regulate the legal regime of sanitary protection zones as a whole (the Land Code of Ukraine as the main legislative act on the investigated issues, the Law of Ukraine «On Protection of Atmospheric Air», the Law of Ukraine «On Protection of the Natural Environment», «State Sanitary Rules for Planning and Development of Populated Areas», «Rules for the Maintenance of Green Spaces in Populated Areas of Ukraine», etc.).

- normative and legal acts of a special nature, which determine the peculiarities of the creation and functioning of sanitary protection zones around certain types of regime-forming objects (energetics objects; nuclear installations and radioactive waste management objects; nuclear power plants).

On the basis of a systematic analysis of legislative acts, it is substantiated that the establishment of a sanitary protection zone around a certain regime-forming object, which affects or can potentially have a harmful effect on the environment and human health, takes place in the relevant territory, determined in accordance with existing regulations or actual indicators and covers those lands (land plots) that are fully or partially within the relevant sanitary protection zone; a special legal regime is established for such lands (land plots), which is restrictive in nature, as it provides for setting restrictions on the use of those lands (land plots).

Restrictions on rights to land in sanitary protection zones are a separate type of restrictions on rights to land established to protect the natural environment and the

population from the negative impact of industrial facilities. According to their functional purpose, they belong to the group of «restrictions on rights to land within zones with special land use conditions».

Based on the fact that the most effective type of control over compliance with the legal regime of sanitary protection zones is the state one, it is indicated that the implementation of effective state control over compliance with the legal regime of sanitary protection zones objectively requires a clear demarcation of competence and functions of control bodies, elimination of duplication their power, as well as the coherence of their actions.

The conducted research confirmed that the most effective form of protection of citizens' environmental rights in cases of violations of the legal regime of sanitary protection zones is a judicial form of protection. The work outlines the main legal methods of protecting environmental rights, namely: return of arbitrarily occupied land plots; termination of violations within the requirements of sanitary legislation; limiting or terminating the activities of enterprises and objects, if their operation is carried out in violation of the legislation on environmental protection; appeal in court of decisions, actions or inactivity of state authorities, local self-government bodies, and officials who violate the legislation on the creation and functioning of sanitary protection zones.

Based on the provided research, theoretical conclusions and proposals for improving the norms of the current legislation were formulated:

for the first time:

1) understanding of the essence (legal nature) of sanitary protection zones in four aspects has been proven: 1) as one of the requirements and measures in the system of normative and legal regulation of atmospheric air protection; 2) as a basis for limiting the rights to land; 3) as one of the means of ensuring environmental safety during the planning and construction of objects, organization and development of territories; 4) as a specification of general environmental safety requirements for certain types of economic activity;

2) understanding of the concept of «legal regime of sanitary protection zones» as a special procedure for regulating social relations that arise with the creation, organization and functioning of sanitary protection zones with the help of interconnected legal means is suggested;

3) peculiarities of the legal regime of sanitary protection zones, which are determined by the extensive and different levels of consolidation in normative and legal acts of different legal force are revealed; complex nature, which is represented by acts of environmental, land, sanitary, economic, urban planning legislation of Ukraine; special target orientation; a particular content in which different legal means (permits,

4) demarcation and detailing of the procedures for establishing sanitary protection zones is carried out in cases of: 1) construction (reconstruction) of objects (the sanitary protection zone project can be a component of the environmental impact assessment report or a separate section «Environmental Impact Assessment - EIA» as part of the general project documentation); 2) registration and approval of the sizes of sanitary protection zones of operating objects or adjustment of the sizes of established sanitary protection zones;

5) need to retain provisions in the legislation, according to which compliance with the provisions of the legislation on the legal regime of sanitary protection zones is an independent object of environmental control (supervision), is argued;

improved:

6) the concept of «sanitary protection zone» and offered its definition as a territory with a special mode of use, a land plot (piece of land) around a potentially dangerous object, which is a source of negative impact on the human environment, and is established with the aim to reduce this impact on people and the environment, adjacent lands, other natural objects, prevention of harm to the health of the population, within the limits of which restrictions defined by legislation apply;

7) the concept of «restrictions of rights to land (land plots) of sanitary protection zones» as a system of prohibitions and obligations established by law, which determine the permitted limits of land use in sanitary protection zones, as

well as an argumentation regarding the understanding of their nature as restrictions of a public-legal nature;

8) provisions on normative regulation of the legal regime of lands of sanitary protection zones, namely:

- proposals for amendments to Art. 114 of the Land Code of Ukraine by clarifying the functional purpose of sanitary protection zones and the content of restrictions established in them are substantiated;

- expediency of updating the State sanitary rules for the planning and construction of populated areas in the part of developing projects of sanitary protection zones in the case of construction (reconstruction) of the object (taking into account the procedure for assessing the impact on the environment) and adjusting their sizes (considering the detailing of the stages and responsible parties) is justified;

- need to legislate a detailed procedure for issuing provisions and requirements for the elimination of violations of environmental protection legislation, as well as the procedure for limiting (termination) of economic activity in the case of non-elimination of such violations is substantiated;

acquired further development:

9) outline of the system of functions of sanitary protection zones: preventive (prevention, minimization of negative anthropogenic impact on people, adjoining territories, adjacent land plots); socio-ecological (protection of a person and life activities from the consequences of the functioning of any object, which is a source of unfavorable influence by creating an aesthetic barrier between them and residential areas); economic (ensuring continuous economic activity of objects around which sanitary protection zones are arranged); control (ensuring compliance with legally established norms of maximum permissible emissions and other levels of harmful effects on atmospheric air);

10) substantiation of the legal aspects of the identifying of sanitary protection zones in the procedure of zoning territories and urban planning activities in general, namely the obligation to include them in the production zone and the inadmissibility

of recognizing sanitary protection zones as part of a residential sector on the basis that existing residential buildings are located on them buildings as well as homestead plots;

11) systematization of criteria (dangerousness or harmfulness of negative impacts, type of object, its technological orientation, power, intensity of activity and its compliance with environmental standards) and factors (natural, ecological, economic, functional planning, informational, legal) influencing the size of sanitary protection zones, which, in turn, made it possible to distinguish two groups of objects around which sanitary protection zones are established: industrial enterprises and other objects that are not related to the manufacture of industrial products;

12) substantiation of the need to create a single central body of executive power for the execution of the state policy on the implementation of state environmental supervision (control) (State Environmental Protection Service) with preservation (in the relevant part) of powers to implement environmental control over local self-government bodies.

Key words: sanitary protection zones, ecological safety, ensuring ecological safety, land legal relations, legal regime of land, land use, restriction on rights, spatial planning, development of territories, zoning of territories, environmental rights, the right to environmental safety for life and health, conflict of interests, judicial protection of the right to safe environment.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, що опубліковані у наукових фахових виданнях України:

1. Шукало І. В. Поняття і класифікація санітарно-захисних зон за законодавством України. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України* : зб. наук. статей. Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2018. Вип. 47. С. 102–115.

URL: <https://journals.pnu.edu.ua/index.php/apiclu/article/view/1142/1306>

2. Шукало І. В. Захист екологічних прав громадян при порушенні правового-режиму санітарно-захисних зон. *Екологічне право*. 2020. Вип. 4. С. 40–44.

DOI: <https://doi.org/10.37687/2413-7189.2020.4.8>

URL: <http://www.ecolaw.idpnan.kyiv.ua/archive/2020/4/10.pdf>

3. Шукало І. В. Правове забезпечення державного контролю за дотриманням правового режиму санітарно-захисних зон в Україні. *Право і суспільство*. 2023. № 1. С. 155–163.

DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.1.23>

URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2023/1_2023/23.pdf

4. Шукало І. В. Особливості правового режиму санітарно-захисних зон в Україні. *Юридичний електронний журнал*. 2023. № 1. С. 239–242.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-1/56>

URL: http://www.lsej.org.ua/1_2023/56.pdf

5. Вельмисєва І. В. Правовий механізм відображення санітарно-захисних зон при організації зонування територій. *Juris Europensis Scientia*. 2023. Вип. 3. С. 35–39.

DOI: <https://doi.org/10.32782/chern.v3.2023.8>

URL: http://jes.nuoua.od.ua/archive/3_2023/8.pdf

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

6. Шукало І. В. Правові основи встановлення санітарно-захисних зон в Україні. *Майбутнє науки в обрях права* : зб. наук. праць: матеріали ІХ Міжнар. наук.-практ. конф. молодих вчених (м. Київ, 5 грудня 2018 р.) / ред. кол.: Н. М. Пархоменко (голова). Київ : Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України, 2018. С. 169–171.

7. Шукало І. В. Проблеми законодавчого регулювання санітарно-захисних зон. *Актуальні проблеми екологічного, земельного та аграрного, законодавства в сучасних умовах* : матеріали «Круглого столу», присвяч. 90-річчю з дня народження д-ра юрид. наук, проф., чл.-кор. НАПрН України В. К.

Попова (м. Харків, 1 березня 2019 р.) / за заг. ред. А. П. Гетьмана і М. В. Шульги. Харків : Право, 2019. С. 239–241.

8. Шукало І. В. Встановлення санітарно-захисних зон у механізмі забезпечення екологічної безпеки. *Особливості правового регулювання екологічних, земельних, аграрних, природоресурсних відносин в умовах глобалізації* : збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Івано-Франківськ – м. Яремче, 20–22 вересня 2019 р.) / відп. ред. Н. Р. Кобецька. Івано-Франківськ : Прикарпат. нац. ун-т ім. Василя Стефаника, 2019. С. 239–241.

9. Шукало І. В. Правове регулювання встановлення обмежень на територіях санітарно-захисних зон в Україні. *Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини та громадянина* : матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Івано-Франківськ, 3-4 травня 2019 р.). Івано-Франківськ, 2019. С. 197–200.

10. Шукало І. В. Поняття та специфіка земельно-правового режиму санітарно-захисних зон. *На сторожі земельного заду: до 20-річчя Земельного кодексу України* : тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 26 листопада 2021 р.) / за ред. В. М. Єрмоленка. Київ : ФОП Гуляєва В. М., 2021. С. 329–331. URL: https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u381/verstka_konf_5.pdf

11. Шукало І. В. Проблемні питання санітарно-захисних зон промислових об'єктів в межах міст. *Екологічне законодавство України через призму його історичного розвитку* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 9 квітня 2021). Київ : Видавництво «Наукова Столиця», 2021. С. 193–197.

12. Шукало І. В. Судовий захист екологічних прав громадян при порушенні правового режиму санітарно-захисних зон. *Матеріали звітної наукової вебконференції викладачів, докторантів, аспірантів університету за 2020 рік ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»* (м. Івано-Франківськ, 5–9 квітня 2021 р.). Електронне видання.

Івано-Франківськ : Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2021. С. 303–304.
URL: <https://nauka.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/122/2021/08/тези-пну2021.pdf>

13. Шукало І. В. Особливості правового регулювання санітарно-захисних зон атомних електростанцій. *Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини та громадянина* : матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених (м. Івано-Франківськ, 16 травня 2022 р.). Івано-Франківськ, 2022. С. 102–105. URL: https://law.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/100/2023/01/Всеукраїнська-науково-практична-конференція-молодих-вчених_2022.pdf

14. Вельмисєва (Шукало) І. В. Історико-правовий аспект дослідження категорії санітарно-захисних зон в Україні. *Матеріали звітної наукової вебконференції викладачів, докторантів, аспірантів університету ї за 2023 рік Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника* (м. Івано-Франківськ, 1–5 квітня 2024 р.). Електронне видання. Івано-Франківськ : Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2024. С. 179–180. URL: <https://nauka.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/122/2024/07/zbirnyk-tez-vykladachiv.pdf>